

Paul Kempe

TIÖTTENCLUB



1901 15 APRIL 1926

Over de Tjöttenclub (T.C.)

Auteur onbekend.

2021-11-28. Plaatjes en cursieve tekst toegevoegd door Paul Langemeijer (1954).

In het begin van het jaar 1901 werd door de Heeren **Joseph Schulte** en **Ignatz Langemeijer** het plan opgeworpen om onder de bekende Mettinger heren voor één vaste avond in de week een club op te richten. Op hun verzoek kwamen 25 maart 1901 in **Café Parkzicht** enige heren bij elkander om over dit plan eens te praten. Men gevoelde er wel veel voor doch de algemene mening was, wilde men iets duurzaam maken, dan moest het niet alleen praatclub worden, maar er enig spel aan verbonden zijn en als **Mettinger Tuötten** kwam het kegelen natuurlijk op de eerste plaats.



Ignatz



De Kegelclub "Westfalia" Amsterdam

v.l.n.r Vincent Voss, onbekend, Hubert Schulte, Carl Voss, Eugen Voss, Joseph Stöcker, Clemens Schulte, Paul Lampe, Clemens Langemeijer

Carl Voss, genaamd "Voss van de Burg": de familie Voss liet in Mettingen een zeer fraai huis "op afstand" bouwen. "Dubbele Voss" betekent beide echtgenoten heten Voss.



Zwölfmännerklub (Kegelklub). Stehend: Unbek., Clem. Brenninkmeyer, Jos. Grotmeyer, Cl Langemeyer, Joh. Langemeyer, Leo Schneider; sitzend: M. Rheyländer, Hubert Boecker, Amtmann Pöppelmann, Casp. Dammann, Aug. Langemeyer u. Dr. Eymann

In Mettingen bestond ook een Kegelclub in die tijd



Het café waar de TC werd opgericht

Om nu geen gras over de zaak te laten groeien, werd voorlopig besloten de 1ste april wederom 's avonds bij elkander te komen in het **Poolsche Koffiehuys** in de Kalverstraat. Daar kwamen behalve de bovengenoemde Heeren nog de heren **Gerhard en André Langemeijer, Eduard en Clemens Schulte en Stöcker**.

Daar werd definitief besloten een kegelclub op te richten. Allereerst werd overgegaan tot het kiezen van een bestuur. De Heer **Jos Schulte** werd verzocht om President te willen worden. Hij was de oudste, een der voorstellers, had reeds vroeger zoiets waargenomen, dus wel de aangewezen man en gelukkig nam hij de benoeming aan, en het moge hier gezegd worden de club is niet slecht gevaren onder zijn leiding.

Nu moest er nog een Secretaris en een Penningmeester gekozen worden. Voor de eerste functie ging het gemakkelijk genoeg. De Heer **Jos. Brenninkmeijer** had te kennen gegeven, dat hij ook wel lid wilde worden, doch verhinderd was deze vergadering bij te wonen, dus heel eenvoudig den afwezige werd dit baantje opgedragen. Voor penningmeester werd het jongste lid, den **Heer Stöcker** gekozen. De clubs moet toch ook een naam hebben en allerlei schone namen werden voorgesteld, tot de president op de originele gedachte kwam van Tjöttenclub, omdat het toch in hoofdzaak allemaal **Mettinger Tjötten** waren. Deze naam vond algemeen bijval. Omdat het uitspreken van deze naam voor niet Mettingers een tongbrekende toer was, zou de club gemakshalve in de wandeling **T.C.** heten.

Nu kwamen de statuten aan de beurt.

Er werden enige algemene bepalingen vastgesteld en door de Penningmeester, omdat de Secretaris afwezig was, opgetekend. Daar het maar enige notities waren werd de Secretaris verzocht, die later uit te werken. Of dit gebeurd is, is niet te achterhalen. Bij zijn vertrek heeft de secretaris alleen de notities van den penningmeester teruggegeven, die nog in het archief bewaard worden. Daar hadden we nu een club, nu nog een baan gehuurd en aan kon de pret beginnen.

De President slaagde erin een te huren in **Café Neuf** aan de Vondelkade en daar werd **15 april 1901 voor het éérsst gekegeld**, en deze dag werd als oprichting dag der club bepaald.

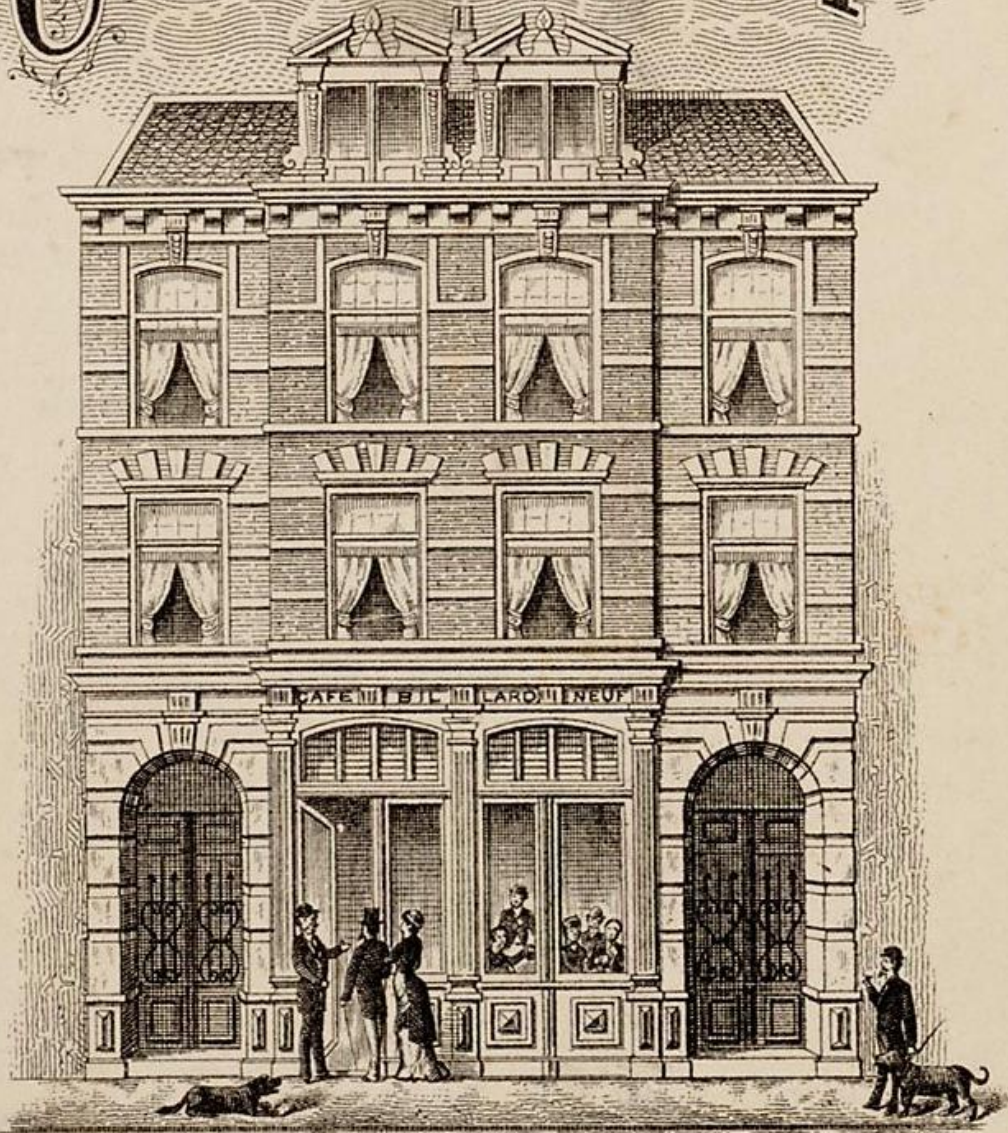
De club bestond uit negen leden, de reeds genoemde acht heren plus de **Heer Engberding**.

De 22^{ste} april werd de **heer Schröder** ook nog lid. Lange tijd heeft de club het niet in Café Neuf uitgehouden.



P. FABER.

CAFÉ NEUF



CAFÉ RESTAURANT, Vondèlkade, XX.31

AMSTERDAM.

Lith. v. G. Alexandre, Amst.

1892

Of men nu de baan niet zo plezierig vond of dat enkele leden er het land aan hadden om telkens de Stadschouwburg te moeten passeren, men besloot te verhuizen naar “**de Zon**” in de Falckstraat.

Als recomandatie gold, goede banen, goed bier, en men kon er “**riewesken**” krijgen. Allemaal grote aantlokkelijkheden, doch slechts voor korte tijd zoals wij verder zullen zien.



Riewesken zijn aardappelpannenkoekjes. Vroeger werden de aardappelen met de hand geraspt. Deze aardappelmassa is aangemaakt met zout en peper gekruid en verrijkt met eieren en havermout. Daarna worden ze in een pan gevuld met koolzaadolie gebakken. Een eetlepel in de pan maakt een pannenkoek. Een keer omgedraaid en knapperig aangebraden en dan geplaatst op een sneetje zwart brood maakt een prinselijke maaltijd.

De eerste Oktober werd de contributie verlaagd op 40 cent en de boetes in proportie.

Einde oktober vond onder groot animo het eerste prijskegelen plaats. Tot mijn leedwezen zijn er over het prijs kegelen geen gegevens neer te vinden ook niet van de volgende jaren.

Zondag 1 december was er een souper in het **Bible hotel** voor de leden met hun echtgenoten en verloofden en hadden wij de eer 5 dames als gasten te mogen ontvangen. Drie leden waren getrouwd en verloofd. Het feest was prachtig en er heerste een zeer aangename stemming en als die laatste tram er nu maar weer niet geweest was dan had het zeker nog veel langer geduurd.



Na afloop bleven de ongetrouwden nog in de **Franciskaner** nabomen en natuurlijk over het thema, zullen er het volgend jaar meer dames bij zijn of niet. Dat lokte natuurlijk weddenschappen uit en zoals het meer gaat, blijven die onopgelost, want anders had de club zeker maanden vrij bier gehad.

CAFÉ FRANCISCANER,
Regullersdwaarsstraat 54.
Zalen voor te dansen aangeboden
en vergaderingen. Telefoon 34275.

Sociëteiten.
De rechtbank te **Amsterdam** bevestigde de vonnissen van den kantonrechter, waarbij de eigenaar van het bierlokaal „**Franciscanerbräu**”, F. H. Müller, werd veroordeeld tot 4 en 5 dagen hechtenis wegens het hebben en toelaten van bezoekers na bezetten tijd.

Panorama





Reguliersdwarstraat 52-54 in 1794

Een der leden zou voorlopig naar Italië gaan, doch bleef halverwege hangen en het volgend jaar was er geen dame meer aan het souper.

In het voorjaar van 1902 bleek de **Kermis op het Amstelveld** een attractie te zijn voor de leden en er ging geen week voorbij of er werden poffertjes gegeten en natuurlijk heel netjes een pakje wafels door de getrouwden voor moeder de vrouw medegenomen.



Om een bewijs te geven op welke goede voet de leden van T.C met de burgerlijke autoriteiten stonden, kan hier vermeld worden, dat hun ongevraagd verlof gegeven werd om zolang te blijven als zij verkozen. Het verlof werd dankbaar aanvaard; naar er werd heel wijselijk geen gebruik van gemaakt .

In juni 1902 voelden zich de leden in “**de Zon**” niet meer op hun gemak en daarom maar weer verhuizen. De kastelijn van “**de Zon**” speelt het zo’n nette club te moeten verliezen; maar hij kon er zich wel indenken.

In de zomermaanden zouden de heren wel liever buiten kegelen bijvoorbeeld op **Tolhuis**.



Tolhuis

Het omgekeerde gebeurde, men kroop in **Parkzicht** onder de grond. Naar aanleiding van die verhuizing vroeg de penningmeester om verhoging der contributie, die weer op 50 cent gebracht werd.



In de winter weer prijskegelen en diner in **Parkzicht**. Toen hadden wij de eer zes dames in ons midden te hebben. Onder de pauze was er biljartwedstrijd voor de dames om fraaie prijzen. Het feest had een alleraangenaamst verloop en alle leden waren ten zeerste tevreden.

Het jaar 1903 ging ongestoord voorbij, In den winter het gewone prijskegelen en een diner in het **Hotel Stadt Elberfeld**. Alles even aangenaam als voorheen.



In 1904 kwam de eerste verandering in het ledental door het bedanken der heren **André Langemeijer en Schröder**. In het spel werd nu ene nieuwigheid ingevoerd en wel het handelen. De telling moest daarom veranderd worden. Het was wal een aardige afwisseling, doch alleen voor goede kegelaars. Het scheen de Penningmeester zeker nogal mee te vallen want 13 oktober werd de contributie verlaagd tot 35 cent. Het laatste winterfeest scheen zeker niet zo in de smaak gevallen te zijn, tenminste de getrouwde heren waren niet meer voor een diner en daarbij is het sindsdien gebleven.

1905 bracht een aanwinst nieuwe leden en wel de heren **Hubert Schulte en Laimböck**. De Heer Schröder kwam weer terug doch de club leed een verlies door het bedanken van de heer **Ed. Schulte**. 19 april 1906 vierde de club haar eerste lustrum met prijskegelen en een plat.

In 1907 werd als nieuwe regel ingevoerd, dat de leden een rondje gaven ter gelegenheid van hun verjaardag aangevuld in 1908 ook voor hun naamdag. In dit daar bedankte de **Heer Ignatz Langemeijer**. In 1908 kwam er een nieuwe attractie. Na afloop werden de rode lichtjes op het **Leidsche plein** bezocht waar het heerlijke gebakken spiering, sardines, appetit sild enz. gaf, zo heerlijk, dat een der Leden zelfs de olie als aandenken op zijn broek meenam.

Het jaar 1909 was voor de club een meer bewogen jaar. Half mei bedankte de President, de Heer **Jos Schulte** wegens vertrek naar het buitenland. Van het begin af president der club, had hij steeds in kalmte en met beleid geleid, zodat er nooit een mistoon heerste. De club

zag hem node vertrekken en hier moge er nog aan herinnerd worden, dat de club hem veel dank verschuldigd was, hetwelk door alle leden volmondig werd beaamd.

Nu moest er een nieuwe President komen; maar alle leden waren te bescheiden en niemand wilde de functie aanvaarden. Om aan de zaak een einde te maken deelde de Penningmeester zijne medeleden mede, dat wanneer niemand President wilde worden hij het baantje er ook bij neer legde. Dat hielp.

De Heer **G. Langemeijer** nam het eindelijk aan en werd plechtig als President geïnstalleerd. Zoals in de vorige jaren reeds gebeurd was, werd in de zomermaanden niet gekegeld. Toen men in de herfst weer wilde bleek er weinig animo bij de leden te bestaan, tenminste de baan in Parkzicht werd niet weer ingehuurd. Zo bleef het tot november. De 5^{de} november ontving men de treurige tijding dat de **heer Engberding** plotseling in Orven **overleden** was.

De Penningmeester reeds uit anderen hoofde daar aanwezig bewees hem bij de begrafenis de laatste eer. De 6^{de} november werd er een vergadering gehouden in de **Franciskaner** wat men in deze zoude doen.



Geheel rechts: Zum Franciskaner, Reguliersdwarstraat 54 in 1936

Van bloemen zag men af, doch er werd besloten om een bedrag uit de kas te besteden, om daarvoor de H. Missen te laten lezen tot rust zijner ziel. De heer Engberding was van begin

af aan trouw geweest en had zich steeds verdienstelijk gemaakt door altijd de worpen te noteren. Zijn nagedachtenis wordt dan ook steeds in de club in ere gehouden. Ter gelegenheid van laatstgenoemde bijeenkomst kwam ook weer het voorstel naar voren om weer te kegelen. Men was nog maar met acht leden; maar men dacht door een baan in het centrum van de stad te huren meer leden te kunnen krijgen. Zo werd dan besloten de baan in het **Poolsche Koffiehuys** te huren. De 18^{de} November begon men daar voor proef te kegelen en de 23 d.a.v. voor goed.

Haas gewonnen

De club kreeg onmiddellijk nieuwe Leden en wel op 23 november de heer **Schumacher** en **Joseph Voss** en op 30 november de heer **Carl Vosse**. De 6de December werd reeds een prijskegelen gehouden en daar bleek op die avond de collegialiteit der leden. Een der leden had een **haas** gewonnen en tot zijn leedwezen was wegens uitstедigheid van zijn echtgenote, zijn huishouding tijdelijk opgeheven, zodat hij net zijn prijs geen raad wist.

De medeleden wilden hen wel behulpzaam zijn en door een aanbod van een bekende kastelein was hij in staat gesteld zijn haas op een fatsoenlijke wijze op te krijgen. De volgende avond werd het haasje in de Blauwe zaal begoten net het nodige gerstennat feestelijk opgepeuzeld.



Op 28 februari 1910 bedankte de President de Heer **G. Langemeijer**. Een jaar had hij de club geleid en zich als een joviale bestuurder leren kennen. De leden vernamen met leedwezen zijn bedanken. Nu maar weer een nieuwe president gekozenen omreden er niemand zin in had, werd de Penningmeester dan naar verzocht naast de geldelijke zorgen ook die van President op zich te nemen. Daar hij volgens zijn zeggen toch allemaal met nette heren te doen had, die het bestuur geen last veroorzaakten nam hij de functie aan tot grote geruststelling der andere leden.

Voorstel tot liquidatie

Zo ging alles goed tot 27 maart 1911. De grote ijver had reeds veel nagelaten; maar die avond liep het toch de spuigaten uit. Er waren maar twee leden, de President en de Heer **Schröder**. Een der leden prefereerde om boven te blijven biljarten een ander ging in de buurt met zijn vriend een potje bier drinken.

De twee aanwezige heren besloten dan naar om een liquidatievoorstel der club in te dienen. De andere Leden werden aangenaam verrast zet een uitnodiging van het bestuur op 4 april op de kegelbaan te komen om over de liquidatie te komen praten. Toen verschenen alle leden en nadat de President de toestand eens uitgelegd had, en het gevoelen der leden gevraagd , bleek het merendeel niet voor liquidatie te zijn, zodat besloten werd de zaak voort te zetten. De heren **Brenninkmeijer** en **J. Voss** meenden echter te moeten bedanken, daar zij toch niet getrouw komen konden. Het speet de club deze heren te moeten verliezen, vooral de heer Brenninkmeijer, die als secretaris der club van het begin af aan steeds de notulen enz. nauwkeurig had bijgehouden. Derhalve werd hem hiervoor dank gezegd, en hij scheidde met de wens, “**aus den Ruinen möge ein neues Leben blühen**” .

Er moest er weer een secretaris gekozen worden. Nog voordat er in de wereld sprake van was, bleek er in de club een fantastische geest te heersen.

Uitroepen tot dictator

Het parlement werd afgeschaft en de heer **Stöcker** tot dictator uitgeroepen. Een zijner eerste daden was, het reglement als verouderd buiten werking te stellen. De grondwet bestond in het vervolg slechts uit één artikel en wel: Om lid te kunnen worden der Kegelclub T.C. moet men met algemene stemmen aangenomen worden. Is dit bij de eerste stemming niet bereikt, dan kan er nog tweemaal gestemd worden. De laatste stemming is dan beslissend. De stem is geheim.

Voor andere zaken was een besluit van het bestuur voldoende. De club kreeg spoedig vermeerdering, de 11^{de} april werden de heer **E. Voss** en **Lampe** Lid en 26 september de heer **Heinr. Schulte**.

Of de President ook geëerd werd bleek wel door de prachtige gelukwensen die hij met nieuwjaar 1912 ontving. Daar hij verhinderd was om op Oudejaarsavond op de baan te komen, zonden de aanwezige leden hem een schrijven, het scheen wel of degene, die dan brief gepost had, en pas Oostenrijk geweest was, zich nog daar waande, tenminste de brief was gefrankeerd met Oostenrijkse postzegels.

14 mei 1912 meende een der leden, dat men ernstige redenen had om over de behandeling in het Poolsche Koffiehuis te klagen. De gemoederen raakten opgewonden en men zou er geen gras over laten groeien. Men toog gezamenlijk naar de kleine **Polman** en daar beleefde da club haar beroemde nacht, zoals een nacht van Staal enz.. Gelukkig dat het Pilsener bier de eerste opwellingen bluste. Het bestuur werd met raadgevingen overstelpt, de brief voor Polen werd hem voor



gedicteerd, kortom eenieder wenste een cent in het zakje te gooien. Gelukkig dat de President nogal kalm is. Nadat het nodige had laten zeggen, stelde hij voor eenvoudig aan andere baan te huren, dan behoefde men er zich verder niet aan ergeren.

De heren **Laimböck** en **Lampe** stelden zich beschikbaar om een nieuwe baan te huren.

Eerst werd een paar maal in **Paleis Royal** gekegeld en toen kwam men weer in Parkzicht baan 3, waar wij nog zijn nog zijn.



In 1913 vierde de club haar 12,5 jarig bestaan. De baan was prachtig versierd met lampions en guirlandes. Vuurwerk werd afgestoken enz. enz. Daarbij prijskegelen en supper. In deze zomer werd een boottocht genaakt naar Alphen aan de Rijn. Een aangename vaart over het **Kaager en Braasemer meer** en diner in **St. Joris te Alphen**.



Een tocht die lang in het geheugen blijven zal. Veel dank was dan ook verschuldigd aan den heer **Hub. Schulte**, die op alles bedacht, zelfs zwemgordels besteld had. De leverancier, die het verkeerd begrepen had en zwembroeken meende, kwam in grote verlegenheid, omdat hij vreesde, dat, voor een lid de grootste maat nog te klein zou zijn. Tot zijn geruststelling kon hem worden medegedeeld, dat die corpulente heer geen lid meer was. De Heer Sack werd lid van de club en de **heren Schröder en Heinr. Schulte** bedankten.

In 1914 werd er geen boottocht gemaakt, maar een rijtoer in Arnhem en omstreken. Een goed geslaagde tocht met enkele stortbuien. 's Avonds diner in **Hotel Pays Bas**, met nagemaakte croquetjes enz. Aan het einde van het diner ontpopte zich een der leden als een eerste vioolvirtuoos.



Het ledenaantal bleef stabiel doordat de heer **Laimböck** bedankt en de heer **P. Voss** lid werd.

In het volgende jaar werd er weer een boottocht gemaakt naar **Schoorl**, waarvan naar **Bergen** werd gewandeld. Hier werd het **kamp der geïnterneerden** bezichtigd enz.



Een flink diner in het **Oranje Hotel**, waarna niet een der leden meer lust had om te wandelen, zodat men zich deftig per rijtuig in Alkmaar aan boord liet brengen. Vandaar via het Noord-Hollandse kanaal naar huis.



Dat dit niet zachtjes gegaan is getuigt wel, dat er de volgende dag in **Purmerend** over gesproken werd. In december zou men een prijskegelen houden met surprises. Ieder lid zou een prijs op de baan sturen, welke niet uitgepakt mocht worden, zodat men niet zou weten wie de prijs geschonken had. Tot grote vreugde van allen was er een te min en niemand wilde zeggen, dat de zijne er wel was. Later werd het geval opgelost, een der leden was de baan vergeten en derhalve was hij verkeerd bezorgd.

Boottocht Zuiderzee en Vecht

In 1916, de 5^{de} juni, maakte de club een boottocht over de Zuiderzee en de Vecht naar Utrecht, met diner in het **kasteel van Antwerpen** en terug via het Merwede-kanaal. Een schitterend geslaagde tocht.

In het najaar bedankte de heer **Sack**. Onder de leden was ook een hypnotiseur. Zijn proef met een kip slaagde zowel, dat zij eerst uit haar hypnose ontwaakte, toen zij bij het naar huis gaan in de Kalverstraat tot grote vreugde van de daar surveillerende politieagenten en nachtwandelaars haar vrolijk gekakel horen liet.



In 1917 viel niets bijzonders voor. De heer **Laimböck** werd weer lid doch bedankte weer in 1918.

Het jaar 1919 zag het ledental aanvankelijk slinken door het bedanken van de **C. Langemeijer**, daardoor bleven er nog zes leden over. In het najaar werden de heren **Stockmann** en **Meijer** lid.

1920 was een zeer bewogen jaar. Eerst in Mei een wandeling naar Bloemendaal. Trek of geen trek, prijskegelen bij **Brinkman**. De roem der club werd er niet door verhoogd, er vielen meer poedels dan treffers. Schitterend diner bij Brinkman.



Verder in de zomer een heerlijke boottocht naar **Leiden**. De victualiemeester had zo voor proviand gezorgd, dat aan het diner in den **Gouden Turk** geen grote eer werd aangedaan.

Door een der leden werden enige mooie opnamen gedurende deze tocht gemaakt, Jammer dat sommige leden geen netter gezicht er bij op zetten.

Splinter

Tot nu toe waren er nog geen ongelukken op de baan gebeurd. Tot aller leedwezen kreeg de **heer Meijer** een splinter of beter gezegd een stukje hout, onder de nagel door in zijn vinger zodat hij dien avond nog een dokter moest consulteren, die door een operatie het houtje moest verwijderen. Gelukkig liep dit geval zonder verdere complicaties af en deed een flinke inspuiting de volgenden dag alle gevaar van infectie voorkomen.



In dat jaar werd de contributie op 75 cent verhoogd. De heer **Feldbrugge** werd als lid aangenomen.

In 1921 vierde de club haar twintig-jarig bestaan door een prijskegelen gevolgd door een souper in Parkzicht. Alles was keurig in orde en de Feestcommissie had alle eer van haar werk.

In het spel kwam ook een verandering doordat bepaald werd, dat de verliezende partij elke speler 15 cent zou betalen en wanneer het verschil 50 of meer punten bedroeg 30 cent.

Douceur

Een der leden meende de kas een extra douceur te moeten geven. Het bestuur vond het in de portemonnee der club en wist niet beter te doen dan voor te stellen om dit extra te verteren. Een feestcommissie werd benoemd, die reeds allerlei plannen beraamd had. Tot aller leedwezen had het bestuur de gift te hoog getaxeerd, zij kende blijkbaar de waarde van een eierschaal niet. De ontgoocheling was



groot, en de edele geveer werd genoodzaakt het op een andere wijze goed te maken. Tot aller leedwezen bedankte de heer **Feldbrugge** als lid. Het volgende jaar bracht ons weer een prijskegelen en souper in **American Hotel**, door de bekende feestcommissie gearrangeerd en derhalve uitstekend. Om meer animo in het spel te brengen zouden de leden om de beurt prijs schenken om te laten verkegelen.

De ene wilde zich nog meer uitsloven aan de anderen. Het begon met levende kippen, eenden, enz. ; en toen men niets bijzonders meer wist, werd een arme kip nog beschilderd op de koop toe. Het angstzweet brak haar uit onder die verf en het scheen wel of zij nu telkens van kleur veranderde.

Voor den uitvinder van zoiets alle eer.

Als lid werd de Heer **Taggenbrock** aangenomen.

In 1923 bedankte de heer **V. Voss**.

In plaats van prijskegelen werd het bedrag voor liefdadige doeleinden besteed dit jaar.

In 1924 evenals in 1925 vond in de winter het gebruikelijke prijskegelen plaats, doch zonder souper.

Nu ben ik aan het einde mijner herinneringen. Over vijf en twintig jaar hoop ik de andere komende vijf en twintig jaren te beschrijven.

Hôtel Polen

(van ouds 't Poolsche Koffiehuis),

AMSTERDAM,

in de onmiddelijke nabijheid van den Dam, Centraalstation,
Beurs, Post- en Telegraafkantoor.

60 Kamers en Salons,

alle electrisch verlicht.

GROOT CAFÉ RESTAURANT.

Plats du jour. — Diners à prix fixe.

Table d'Hôte.

Billard-, Lees- en Schrijfzalen

(de voornaamste Nieuwsbladen en Illustraties).

Hydraulische Lift. — Telephoon. — Baden.

MATIGE PRIJZEN.

C. TRIER, Directeur.

Zilveren feest

Wat rijk vernuft, welk stout genie,

Die het negental bedacht,

Dat, stoer en sterk, aan 't eind der baan

Den palen kogel wacht.

Hier schut een eiken reuzenvolk

Den koning onversaagd;

Een volk dat neergeveld, - nooit moe -

Steeds weer ten strijde daagt,

Wat kloeken zin, wat fiere kracht

Verwekt deez' edele sport.

Hier baat geen list, geen lang beraad

Van schaak- of schijvenbord.

Geen voetbalveld of tennisbaan,

Waar zo de spier zich spant,

Geen elpenbeen op het groen tapijt

Eist vaster oog en hand.

Waar wordt, als in ons kegelclub
Zo hechte trouw betoond?
Waar de arbeid van een langen dag
Met zoeter vreugd beloond?
Wat wijsheid ons dit palmhout leert
Bij 't rollen op zijn baan:
Hier leer, o mens, tot eeuwig heil,
Het smalle pad te gaan.

Bij 't zilveren feest van haar bestaan
Onz' club dit lied gewijd.
Wat banden ook de toekomst breekt,
Wat ouderdom ook slijt
Wij blijven aan elkander trouw
En trouw onz' club T.C.
Wie thans haar zilveren feest beleeft,
Hij viert ook 't gouden mee.

LEDEN DER CLUB

J. Stöcker	(1901)
C. Schulte	(1901)
Ed. Schulte	(1905)
C. Voss	(1909)
E. Voss	(1911)
P. Lampe	(1911)
G. Stockmann	(1919)
O. Meijer	(1919)
H. Taggenbrock	(1922)

OUD-LEDEN DER CLUB

J. Schulte	(1901 - 1909)
J. Brenninkmeijer	(1901 - 1911)
E. Schulte	(1901 - 1905)
I. Langemeijer	(1901 1908)
G. Langemeijer	(1901 1910)
A. Langemeijer	(1901 - 1904)
C. Engberding	(1901 - 1909)
G. Schröder	(1901 - 1915)
J. Laimböck	(1905 - 1913)
J. Voss	(1909 - 1911)
E. Schumacher	(1909 - 1911)
H. Schulte Jzn	(1911 - 1913)
A. Sack	(1913 - 1916)
P. Voss	(1914 - 1915)
V. Voss	(1915 - 1925)
C. Langemeijer	(1915 1919)
T. Feldbrugge	(1920 - 1921)

In het begin van het jaar 1901 werd door de Heeren Joseph Schulte en Ignatz Langemeijer het plan opgeworpen om onder de bekende Mettinger heeren voor één vaste avond in de week een club op te richten. Op hun verzoek kwamen 25 Maart 1901 in Café Parkzicht eenige heeren bij elkander om over dit plan eens te praten. Men gevoelde er wel veel voor doch de algemeene meening was, wilde men iets duurzaam maken, dan moest het niet alleen een praatclub worden, maar er eenig spel aan verbonden zijn en als Mettinger Tiötten kwam het kegelen natuurlijk op de eerste plaats. Om nu geen gras over de zaak te laten groeien, werd voorloopig besloten den 1^{en} April wederom 's avonds bij elkander te komen in het Poolsche Koffiehuis in de Kalverstraat. Daar kwamen behalve de bovengenoemde Heeren nog de Heeren Gerhard en André Langemeijer, Eduard en Clemens Schulte en Stöcker. Daar werd definitief besloten een kegelclub op te richten. Allereerst werd overgegaan tot het kiezen van een bestuur. De Heer Jos. Schulte werd verzocht om President te willen worden. Hij was de oudste, een der voorstellers, had reeds vroeger zoiets waargenomen, dus wel de aangewezen man en gelukkig nam hij de benoeming aan, en het moge hier gezegd worden de club is niet slecht gevaren onder zijne leiding. Nu moest er nog een Secretaris en een Penningmeester gekozen worden. Voor de eerste functie ging het gemakkelijk genoeg. De Heer Jos. Brenninkmeijer had te kennen gegeven, dat hij ook wel lid wilde worden; doch verhinderd was deze vergadering bij te wonen, dus heel eenvoudig den afwezige werd dit baantje opgedragen. Voor Penningmeester werd het jongste lid, den Heer Stöcker, gekozen. De club moet toch ook een naam hebben en allerlei schoone namen werden voorgesteld, tot de President met de origineele gedachte kwam van "Tiöttenclub" omdat het toch in hoofdzaak allemaal Mettinger Tiötten waren. Deze naam vond algemeenen bijval. Omdat het uitspreken van dezen naam voor Niet-Mettingers een tongbrekende toer was, zoude de club gemakshalve in de wandeling T.C. Heeten.

Nu kwamen de statuten aan de beurt.

Er werden eenige algemeene bepalingen vastgesteld en door den Penningmeester, omdat de Secretaris afwezig was, opgetekend. Daar het maar eenige notities waren werd de Secretaris verzocht, die later uit te werken. Of dit gebeurd is, is niet te achterhalen. Bij zijn vertrek heeft de Secretaris alleen de origineele notities van den Penningmeester teruggegeven, die nog in het archief bewaard worden.

Daar hadden we nu een club, nu nog een baan gehuurd en dan kon de pret beginnen.